खमुल्लिखद्भिरेतैर्हि त्वया शृङ्गशतैर्नृपः ।
कच्चिद्दृष्टो ऽचलश्रेष्ठ वने ऽस्मिन्दारुणे नलः ॥ ३९ ॥
गजेन्द्रविक्रमो धीमान्दीर्घबाहुरमर्षणः ।
निषधानामधिपतिः कच्चिद्दृष्टस्त्वया नलः ॥ ४० ॥
किं मां विलपन्तीमेकां पर्वतश्रेष्ठ विह्वलां ।
गिरा नाश्वासयस्यद्य स्वां सुतामिव दुष्खितां ॥ ४१ ॥
कदा सुस्निग्धगम्भीरां जीमूतस्वनसंनिभां ।
श्रोष्यामि नैषधस्याहं वाचं ताममृतोपमां ॥ ४२ ॥
इति सा तं गिरिश्रेष्ठमुक्त्वा पार्थिवनन्दिनी ।
दमयन्ती ततो भूयो जगाम दिशमुत्तरां ॥ ४३ ॥
सा गत्वा त्रीनहोरात्रान्ददर्श परमाङ्गना ।
तापसारण्यमतुलं दिव्यकाननदर्शनं ॥ ४४ ॥
वशिष्ठभृग्वत्रिसमैस्तापसैरुपशोभितं ।
नियतैः संयताहारैर्दमशौचसमान्वितैः ॥ ४५ ॥
तापसैः समुपेतं च सा दृष्ट्वैव समाश्वसत् ।
वर्चस्विनी सुप्रतिष्ठा स्वसितायतलोचना ॥ ४६ ॥
सा विवेशाश्रमपदं वीरसेनसुतप्रिया ।
योषिद्रत्नं महाभागा दमयन्ती तपस्विनी ॥ ४७ ॥
साभिवाद्य तपोवृद्धान्विनयावनता स्थिता ।
स्वागतं त इति प्रोक्ता तैः सर्वैस्तापसैश्च सा ॥ ४८ ॥
पूजां चास्या यथान्यायं कृत्वा तत्र तपोधनाः ।
आस्यतामित्यथोचुस्ते ब्रूहि किं करवामहै ॥ ४९ ॥
तानुवाच वरारोहा कच्चिद्भगवतामिह ।
तपस्यग्निषु कुशलं स्वधर्मचरणेषु च ॥ ५० ॥